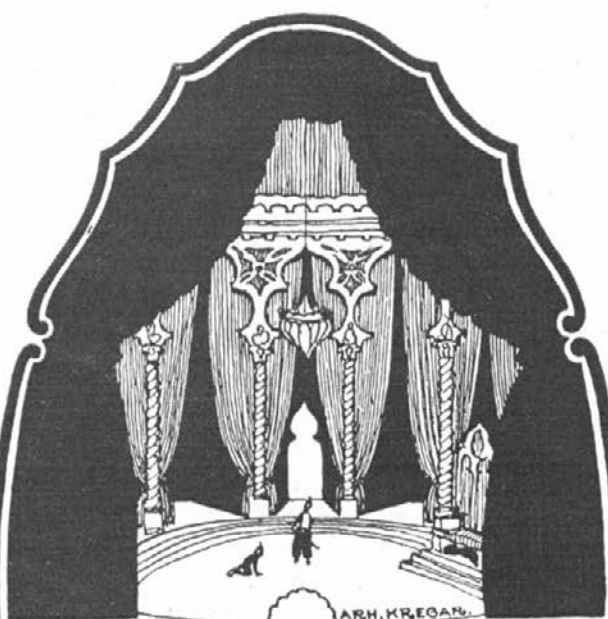

ARH. KREGAN

GLEBALIŠKI LIST.

IZDANJA UDRUŽENJE
GLEB. TIGRALGEV
MEŠTNI ODBOR
LJUBLJANA.

SEZONA
1922-23

ŠTEV. 31.

Zahtevajte povsod
čevlje z znamko
tovaren

PETER KOZINA & KO., TRŽIČ.

Glavna zaloga v Ljubljani, Breg št. 20 ter

Aleksandrova cesta št. 1.

Podružnici v Zagrebu in v Beogradu.

Spored

Drama:

Maj 15. torek	— Zaprto.	
" 16. sreda	— Idiot.	Red A
" 17. četrtek	— Othello.	Red D
" 18. petek	— Kar hočete.	Red E
" 19. sobota	— Ugrabljene Sabinke. Delavska predstava po znižanih cenah.	Izven
" 20. nedelja	— Kar hočete.	Izven
" 21. poned.	— Othello.	Izven
" 22. torek	— Zaprto.	

Opera:

Maj 15. torek	— Sevilski brivec.	Red C
" 16. sreda	— Carmen. Vojaška predstava.	Izven
" 17. četrtek	— Evgenij Onjegin.	Red B
" 18. petek	— Zaprto.	
" 19. sobota	— Gorenjski slavček. Slavnostna predstava na čast češkim gostom	Izven
" 20. nedelja	— Janko in Metka. Mladinska predstava za birmance. (Ob 4. popoldne.)	Izven
" 21. poned.	— Mefistofeles.	Izven
" 22. torek	— Zaprto.	

Najfinejša svetlobna telesa

za stanovanjā, vile, banke, bare, kine itd. kakor:

lestence, namizne, stoječe svetilke i. t. d.

v vsakem poljubnem slogu, tudi po doposlanih načrtih, izdeluje v
kovini, lesu, svili, steklu i. t. d. edina jugoslovenska

„Svetlobna industrija VESTA“.

Naročila samo na atelije „VESTE“, Ljubljana, Kolodvorska ul. 8/I.

IDIOT.

Roman. Spisal Fjodor Mihajlovič Dostojevski.

Za oder priredil Boris Putjata.

Prevel Vladimir Levstik.

Režiser: BORIS PUTJATA.

Čitalec g. Lipah.

I. slika. V kupeju III. razreda.

Parfen Rogožin g. Putjata.
Knez Miškin g. Rogoz.
Lebedev g. Medven.

II. in III. slika. Knez Miškin se seznani z Jpančinovimi.

Ivan Fjodorovič, general Jpančin g. Terčič.
Jelizaveta Prokofjevna, njegova žena ga Rogozova.
Aleksandra } hčerke Jpančinove { gna Mira Danilova.
Adelaída } gna Zbořilova.
Aglaja } ga Šaričeva.
Knez Miškin g. Rogoz.
Gavriilo Ardaljonovič, imenovan „Ganja“ g. Gregorin.

IV. slika. Družina Ivolginova.

Ardaljon Aleksandrovič Ivolgin g. Peček.
Nina Aleksandrovna, njegova žena gna Rakarjeva.
Ganja } Ivolginovi otroci { g. Gregorin.
Varja } gna Gabrijelčičeva.
Kolja } gna Gorjupova.
Ferdiščenko, njih stanovalec g. Cesar.
Nastasja Filipovna ga Nablockaja k. g.
Rogožin g. Putjata.
Knez Miškin g. Rogoz.
Lebedev g. Medven.
Pticin g. Smerkoli.

V. slika. Nenavaden dogodek pri Nastasji Filipovni.

Nastasja Filipovna	ga Nablockaja k. g.
Darja Aleksejevna	ga Juvanova.
Atanazij Ivanovič Tockij	g. Kumar.
General Jpančin	g. Terčič.
Ganja	g. Gregorin.
Pticin	g. Smerkolj.
Mladi človek	g. Sancin.
Stari človek	g. Medven.
Katja, služkinja	gna Polajeva.
Knez Miškin	g. Rogoz.
Rogožin	g. Putjata
Lebedev	g. Medven.
Ferdiščenko	g. Cesar.
Poročnik Keller	g. Markič.

VI. slika Pobratimstvo.

Rogožin	g Putjata
Knez Miškin	g. Rogoz.

VII. slika. „Vitez klaverne postave“.

Jelizaveta Prokofjevna		ga Rogozova.
Aleksandra	} hčerke Jpančinove {	gna Mira Danilova.
Adelaida		gna Zbořilova
Aglaja		ga Šaričeva.
Kolja Ivolgin		gna Gorjupova.
General Ivolgin		g. Peček.
Knez Miškin		g. Rogoz.
Lebedev		a. Medven.

VIII. slika. Na zeleni klopi.

Jelizaveta Prokofjevna	ga Rogozova.
Aglaja Ivanovna	ga Šaričeva.
Knez Miškin	g. Rogoz.

IX. slika. Sestanek.

Nastasja Filipovna	ga Nablockaja k. g.
Aglaja Ivanovna	ga Šaričeva.
Rogožin	g. Putjata.
Knez Miškin	g. Rogoz.

X. slika. Brezumca

Rogožin	g. Putjata.
Knez Miškin	g. Rogoz.

OTHELLO.

Tragedija v petih dejanjih. Spisal William Shakespeare.
Prevel Oton Župančič.

Režiser: O. ŠEST.

Beneški dož	g. Lipah.
Brabantio, senator	g. Skrbinšek.
Prvi senator	g. Medven.
Drugi senator	g. Sancin.
Graziano, Brabantijev brat	g. Cesar.
Lodovico, Brabantijev sorodnik	g. Drenovec.
Othello, plemenit zamorec v beneški službi	g. Levar k. g.
Cassio, njegov pobočnik	g. Kralj.
Jago, njegov praporščak	g. Rogoz.
Roderigo, beneški plemič	g. Gregorin.
Montano, namestnik na Cipru	g. Peček.
Desdemona, Brabantijeva hči,	
Othellova žena	ga Šaričeva.
Emilija, Jagova žena	ga Juvanova.
Bianca, Casijeva ljubica	gna Gabrijelčičeva.
Glasnik	g. Terčič.

Plemiči, vojaki, senatorji, godci.

Prvo dejanje se godi v Benetkah, naslednja na Cipru.

Glasbo zložil g. Balatka. Dekoracije naslikal g. Skružny.

Kostume izdelala g. Dobry in ga Waldsteinova.

Po prvem in četrtem dejanju daljša pavza.

HOTEL „TRIGLAV“ POLEG POSTAJE BLEĐ.

KRASNE SOBE Z RAZGLEDOM NA JEZERO. — NAJUGODNEJŠE
CENE V MAJU IN JUNIJU.

Se priporoča izletnikom
A. MAJCEN, hotelir.

Kar hočete.

Komedija v petih dejanjih. Spisal William Shakespeare.
Poslovenil Oton Župančič.

Režiser: O. ŠEST.

Orsino, vojvoda ilirski	g. Drenovec.
Sebastijan, mlad plemič, Violin brat	g. Kralj.
Antonijo, pomorski kapitan, Sebastijanov prijatelj	g. Terčič.
Pomorski kapitan, Violin prijatelj	g. Medven.
Valentin } plemiča v vojvodovi službi {	g. Cesar.
Curio }	g. Markič.
Vitez Tobija Rig, Olivijin stric	g. Peček.
Vitez Andrej Bledica	g. Šest.
Malvolio, Olivijin dvornik	g. Rogoz.
Fabijan } v službi pri Oliviji {	g. Gregorin.
Norec }	g. Skrbinšek.
Menih	g. Lipah.
Olivija, grofica	ga Wintrova.
Viola, Sebastijanova sestra	ga Šaričeva.
Marija, Olivijina hišna	ga Juvanova.
Birič	g. Sancin.
Sluga pri Oliviji	g. Kumar.

Dvorjani, biriči, sluge.

Godi se v ilirskem mestu in na bližnji morski obali.

Po drugem dejanju daljši premor. — Godbo zložil
Anton Balatka.

GRIČAR & MEJAČ ZALOGA OBLEK ZA DAME,
GOSPODE IN OTROKE

LJUBLJANA, Šelenburgova ulica 3.

Vogal Knaflcove ulice.

Delavska predstava po znižanih cenah.

Ugrabljene Sabinke.

Veseloigra v štirih dejanjih.

Spisala brata Schönthan. Prevel E. Gangl.

Režiser: O. Šest.

Martin Golvič, profesor	g. Rogoz.
Friderika, njegova žena	gna Rakarjeva.
Pavla, njuna hči	gna M. Danilova.
Dr. Novak	g. Peček.
Marijana, njegova soproga	ga Wintrova.
Brumen, trgovec z vinom	g. Plut.
Mile Brumen, imenovan Zvezdan, njegov sin	g. Medven.
Emanuel Strize, ravnatelj gledališča	g. Danilo.
Roza, hišna pri Golviču	ga Rogozova.
Augusta, hišna pri Novaku	gna Gabrijelčičeva.
Mažgon, šolski sluga	g. Smerkol.

Kraj: majhno mesto. Čas: sedanjost.

Po prvem in drugem dejanju daljša pavza.

TRGOVSKA BANKA d. d. - LJUBLJANA SELENBURGOVA UL. 1
preje **SLOVENSKA ESKOMPTNA BANKA**

:::: izvršuje vse bančne transakcije najkulantneje. ::::

ZDENKA RODIČ damski modni salon

Ljubljana, Miklošičeva cesta 10
(Palača „Zadružne gospodarske banke“)

SEVILSKI BRIVEC.

Buffo-opera v dveh dejanjih. Spisal Cezar Sterbini.

Uglasbil G. Rossini. Prevel A. Funtek.

Dirigent: NEFFAT.

Režiser: SEWASTIANOW.

Grof Almaviva	g. Kovač.
Bartolo, zdravnik	g. Zupan.
Rozina, varovanka v hiši Bartola	ga Lovšetova k. g.
Figaro, brivec	g. Levar.
Basilio, učitelj glasbe	g. Betetto.
Fiorello, sluga Almavive	g. Zorman.
I. sluga (tenor)	g. Banovec.
II. sluga (bas)	g. Pugelj.
Berta, hišna pri dr. Bartolu	ga Smolenskaja.
Častnik	g. Zorman.
Notar	g. Perko.

Vojaki, godci.

Dejanje se vrši v Sevili.

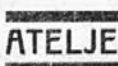
Prva vprizoritev 5. februarja 1816 v Rimu.

Dr. Bartolo, postarn, ohol, nezaupen, lakomen mož ima mlado, lepo in bogato varovanko, Rozino; v to je zaljubljen in jo hoče za ženo. Strogo jo čuva. V petju jo poučuje Basilio, intriganten in podkupljiv človek, pristaš Bartolov. Dekličino ljubezen pa ima mladi, lepi in bogati grof Almaviva, ki ji priredi kot Lindoro podoknico. Da pospeši zблиžanje z izvoljenko, se posluži Figara, spretnega, podjetnega, premetenega in predrznega brivca. Ta mu svetuje, naj se obleče kot častnik in gre v Bartolovo hišo, kakor da išče vojaške nastanitve ter naj dela, da je pijan. — Figaro gre pa tudi k Rozini in ji pove, da jo ljubi Lindoro. Deklica je vsa srečna v svoji ljubezni in piše pisemce dragemu. Almaviva pa izvrši, kar mu je svetoval Figaro in provzroči v Bartolovi hiši veliko zmedo. S tem konča prvi akt.

V drugem aktu nastopi Almaviva kot glasbenik Don Alonzo, ki pravi, da je Basilijev učenec in za ta dan njegov namestnik, ker je Basilio bolan; poučeval bo danes Rozino. — Za njim pride Figaro in izvabi Bartola iz sobe s pobijanjem posode. Ta hip porabita Lindoro in Rozina, da si prisežeta ljubezen in zvestobo. Sedaj pa se pojavi Basilio, in zmeda postane večja. Almaviva ga podkupi z mošnjo zlata, da se uda trditvi,

da je bolan, in tako ga spravijo iz hiše. Medtem, ko Figaro brije Bartola, pove Lindoro Rozini, da pride ponjo o polnoči. A Bartolo vjame nekaj zadnjih besedi in gre s palico nad tekmeča; ta pa pobegne s Figarom iz hiše. Tedaj nastopi Basilio in pove Bartolu, da je bil dozdevni Don Alonzo grof Almaviva sam. — Bartolo dokazuje Rozini, da jo je Lindoro izdal in da jo namerava oddati Almavivi. Meneč, da je izdana, sprejme Rozina Bartolovo roko in hoče skleniti zakon takoj. — Bartolo pošlje Basilija po notarja, da napiše pogodbo, sam pa gre po stražo, da bi onemogočil ponočni poset. — Almaviva in Figaro pa udreta skozi balkonska vrata, kamor sta prišla po lestvici in pojasnita Rozini, da je Lindoro grof Almaviva, ki jo popelje k altarju kot grofico. Prav tedaj pa prideta Basilio in notar; ta napiše pogodbo, navzoči jo podpišejo in tudi Basilio, podkupljen od grofa, se ne brani biti za pričo. Ko dospè Bartolo s stražo, je pogodba sklenjena in Rozina zaročena z grofom.

Darila so najlepše — „slike“. Oglejte si jih Aleksandrova c. 5.

V. BEŠTER „HELLOS“

**Oglašujte
v
Gledališkem
listu!**

Vojaška predstava.

CARMEN.

Opera v štirih dejanjih po Prosperu Mérimée-ju, napisala
H. Meilhac in L. Halévy. Uglasbil G. Bizet.

Dirigent: L. MATAČIČ.

Režiser: V. SEWASTIANOW.

Carmen (mezzo-sopran) gna **M. Pospišilova k. g.**
 Don José, dragonski podčastnik (tenor) g. Sovilski.
 Escamillo, toreador (bariton) g. Cvejič.
 Micaëla, kmečko dekle (sopran) gna Kattnerjeva.
 Frasquita, ciganka (sopran) ga Matačičeva.
 Mercedes, ciganka (sopran) gna Sfiligojeva.
 Dancairo, tihotapec (tenor) g. Mohorič.
 Remendado, tihotapec (tenor) g. Debevec.
 Zuniga, dragonski častnik (bas) g. Zupan.
 Morales, dragonski podčastnik (bariton) g. Zorman.

Ljudstvo, vojaki, otroci, delavke tovarne za cigarete, tihotapci.

Godi se na Španskem v začetku 19. stoletja.

Prva vprizoritev leta 1874 v Parizu.

I. Trg v Sevilli. Micaela išče med vojaki svojega zaročenca Don Joséja; ker ga ne najde, zopet odide. Z novo stražo pride José. Ko se začuje zvonec tovarne za cigarete, pridejo delavke, med njimi Carmen, obče znana krasna koketa. Mladenci, ki so jo že pričakovali, se ji laskajo, ne da bi kaj dosegli; njej je všeč edino le José. Vrnivša se Micaela prinese Joséju pismo od doma in mu pripoveduje o ljubezni njegove skrbeče matere. José se ganjen spominja ljubeče matere in rojstnega kraja ter naroči odhajajoči Micaeli, naj mater presrečno pozdravi in poljubi. V tovarni nastane prepir in pretep, zato pošlje poveljnik straže Zuniga narednika Joséja, da napravi red. José privede iz tovarne Carmen, ki je bila neko tovarišico ranila. Poveljnik zapove Carmen zvezano odvesti v zapor. Carmen, dobro vedoč, da lahko omami vsakega moškega, se začne prilizovati Joséju in res kmalu doseže svoj namen. José se strastno zaljubi vanjo ter jo na poti v zapor izpusti. Zuniga, zapazivši to prevaro, zapove odvesti Joséja v zapor.

II. Na vrtu krčme. Tihotapci in cigani plešejo in popivajo. Začuje se veselo petje prilhajajočih »toreadorjev«; med njimi je slavni zmagovalc Escamillo. Vsa družba ga navdušeno pozdravi, in Escamillo pripo-

veduje o svoji zadnji zmagi v bikoborbi. Po odhodu Escamillovem prigo-varjajo tihotapci Carmen, naj gre ž njim, Carmen pa jih zavrne, poudar-jajoč, da pričakuje svojega ljubčka. José pride in kmalu ga Carmen zopet očara s petjem in plesom. Toda začuje se vojaški signal, ki kliče Joséja domov. Carmen je užaljena, da jo hoče José tako kmalu zapustiti, zato mu porogljivo veli, naj le gre nazaj v kasarno. Baš ko se José napoti domov, potrkra zunaj na vrata Zuniga, ker pa mu nihče ne odpre, kar siloma sam odpre in vstopi. Zuniga zapove Joséju, naj gre takoj domov, José se mu upre ter celo preti s sabljo. Tihotapci razorožijo Zunigo in ga, rogaje se mu, odvedo. Po rahlem odporu se José pridruži tihotapcem.

III. V soteski. Tihotapska družba hoče po naporni poti počivati, poprej pa naj se preiščejo pota, je li kje skrit kak carinar, José pa naj med tem straži odloženo blago.

Joséjeva mati je poslala Micaelo iskat sina. Micaela pride vsa zbe-gana, in ko zazre Joséja na skali, ki hoče baš ustreliti prihajajočega Escamilla, se silno ustraši in pobegne. Na vprašanje Joséjevo, česa tu išče, od-govori Escamillo, da je prišel k svoji ljubici Carmen. Po kratkem prere-kanju se začne boj z nožem; José bi bil Escamilla premagal, če bi ne bila prihitela Carmen na pomoč. Carmen hoče z Escamillo proč, José pa ji to zabrani. Micaela roti Joséja naj se vrne domov k umirajoči materi. Globoko ganjen se odpravlja José z Micaelo na pot, nezvesti Carmen pa reče, da se bosta kmalu zopet videla.

IV. Pred areno v Seville. Ljudstvo pričakuje slovitega Escamilla in ga prihajajočega navdušeno pozdravlja. Carmen želi biti priča nove zmage svojega Escamilla in ne posluša svarjenja svojih tovarišic. Ko hoče Carmen stopiti v areno, jo ustavi José, roteč jo, naj gre ž njim, ona pa mu pove, da ljubi Escamilla. José jo ponovno roti, toda zaman; ona sname prstan, ki ji ga je bil podaril José in mu ga vrže pod noge. Besen ji zabode José nož v srce, da se zgrudi mrtva.

Milan Begovičeve tri enodejanke »Komedije ljubezni« v Pragi v ko-mornih igrah Švandlovega divadla. Znano je, da je bil pred kakimi pet-najstimi leti M. Begovič dramaturg v Hamburgu. O predstavi njegovih enodejank pravi kritika, da se bolje spozna v gledališču kot Kosor ali Lovrič, katere so imeli Čehi že priliko videti, da pa kot pesnik ni brez hib. Prva teh veseligrlic spominja na Anatoła, druga je zanimiva, ker na zelo fin način obravnava motiv iz Decamerona, presajen v dalmatinsko vas, tretja pa je galantna anekdota v dramatični obliki. Tehniko ima dobro in računa vedno z močnim oderskim efektom, originalnost pa mu ni vedno pri srcu. V prvi komediji slika erotiko žene, ki se stara in ljubezensko ra-dovednost mladih deklic, v tretji uživanje ljubezni v galantni dobi, v drugi, najboljši, pa naravno spolno čutnost svojih domačinov, preprostih Dal-matincev. Ta je bila najbolj igrana in je tudi najbolj ugajala. Režiral je Čeh Jan Bor.

Evgenij Onjegin.

Lirična opera v sedmih slikah po besedilu Puškina, uglasbil
P. Čajkovski.

Dirigent: F. RUKAVINA.

Režiser: V. SEWASTIANOW.

Larina, posestnica	ga Smolenskaja.
Tatjana } njeni hčerki	gna Zikova.
Olga }	gna Sfiligojeva.
Filipjewna	ga Rewiczewa.
Evgenij Onjegin	g. Balaban.
Lenski	g. Burja.
Knez Gremin	g. Betetto — Zathey.
Stotnik	g. Zorman.
Saretzki	g. Pugelj.
Triquet, Francoz	g. Bratuž.
Gillot, dvorjanik	g. Drenovec.

Kmetje, plesni gostje, posetniki, oficirji.

Dejanje se deloma godi na posestvu na deželi in Petrogradu
v drugem desetletju tega stoletja.

Vsebina. 1. dej. Onjegin, ki gospodari na velikem podedovanem posestvu, in mladi pesnik Lenski, sta prijatelja. Lenski občuje pri posestnici Larini, ki ima dve hčerki. V eno, v Olgo, je zaljubljen sam, druga, Tatjana, se zaljubi v Onjegina in mu to v pismu prizna. Tudi Onjegin jo ljubi, toda zdi se mu, da mu manjkajo lastnosti, primerne za zakon. Tatjana je nesrečna, Onjegina pa vseeno ljubi.

2. dej. Tatjana obhaja svoj god. Onjegin se jezi nad Lenskim, ki ga je spravil na godovanje. Maščuje se nad njim tako, da koketira z Olgo, njegovo nevesto. Lenski ga pozove na dvoboj. Na tem dvoboju ustrelji Onjegin po nesreči Lenskega.

3. dej. Onjegin potuje brez miru po svetu. Po dolgih letih se vrne v Peterburg. Udeleži se domače veselice pri knezu Greminu. Žena tega kneza je — Tatjana. Onjegin vzplamti, jo vzljubi, hoče jo za vsako ceno. Tudi Tatjana ga še ljubi. Toda svojemu možu ostane zvesta. Onjegin odide uničen v svet.

Na čast češkim gostom.

GORENJSKI SLAVČEK.

Komična opera v treh dejanjih. Spisala L. Pesjakova in E. Züngl.
Uglasbil Anton Foerster.

Dirigent: J. JERAJ.

Režiser: O. ŠEST.

Majda, vdova	gna Sfiligojeva.
Minka, njena hči	ga Lovšetova k. g.
Franjo, študent	g. Šimenc.
Chansonette, učitelj petja	g. Levar.
Ninon, njegova soproga, plesalka	ga Matačičeva.
Štrukelj, oskrbnik	g. Zupan.
Rajdelj, njegov pisar	g. Bratuž.
Lovro, prijatelj Franja	g. Debevec.
Krčmar	g. Zorman.
Kurir	g. Drenovec.
Pismonoša	g. Bekš.
Prva učenka Chansonetta	ga Ribičeva.
Druga učenka Chansonetta	gna Korenjakova.

Vaščani, hlapec, nosači, otroci, učenke Chansonetta.

Dejanje se vrši na Gorenjskem.

Nove dekoracije naslikal g. Skružny. Nove kostume naredila
ga Waldsteinova in g. Dobry.

Prva vprizoritev l. 1872.

Najfinejši pisemski papir

priporoča

: **M. TIČAR** :

LJUBLJANA,
ŠELENBURGOVA ULICA.

Mladinska predstava za birmance.

Janko in Metka.

Bajka v treh slikah. Spisala A. Wette. Poslovenil M. Markič.
Uglasbil Engelbert Humperdinck.

Dirigent: K. JERAJ.

Režiser: V. SEWASTIANOW.

Oče Peter, metlar	g. Cvejič.
Jera, njegova žena	ga Smolenskaja.
Janko) njiju otroka	ga Rewiczewa.
Metka)	gna Thalerjeva.
Vešča, hrustalka	gna Kattnerjeva.
Peščeniček	gna Saksova.
Rosniček	gna Korenjakova.
Štirinajst angelov	* * *
Otroci	* * *

Prva slika: doma, druga: v gozdu in tretja: medeni hramek.

I. Janko in Metka, otroka revnih staršev, sta sama doma. Morala bi delati, pa sta zelo lačna. Da bi laglje prenesla glad, pričneta plesati. Mati pride domov in se razjezi, ker plešeta, mesto da bi delala. Za kazen ju pošlje v gozd brat jagode. Janko in Metka ubogata. Nato se vrne oče. Njegov posel je izdelovanje metel. Nekaj jih je ravno kar v mestu prodal. Za izkupiček je kupil živeža. Ko izve, da sta šla otroka v hosto, se zelo prestraši. V hosti živi namreč čarovnica Hrustalka, ki majhne otroke lovi, peče in jé. Oče in mati se odpravita takoj v hosto, da poiščeta svoja dva otroke.

II. Janko in Metka sta nabrala v gozdu poln košek jagod. Ko jih poješta in hočeta nabirati še druge gozdne sadove, se zmrači. Rada bi se vrnila domov, pa ne najdeta prave poti. Sedeta na mah, molita in zaspita.

III. Zbudita se pred kočo Hrustalke, ki ju začara tako, da se ji pokorita. Janka zapre v hlev, Metki pa ukaže opravljati hišna dela. Metka uboga in pazno posluša Hrustalko, kako čara. Res kmalu jo hoče čarovnica pregovoriti, da bi zlezla v peč. Rada bi jo spekla in snedla. Metka pa začne čarati, kakor je slišala Hrustalko. Čar ima tako moč, da zleze Hrustalka sama v peč. Medtem prideta oče in mati, najdetz svoja otroke in ju vesela objameta.

MEFISTOFELES.

Opera v štirih dejanjih s prologom in epilogom. Besedilo po I. in II. delu Goethejevega „Fausta“ priredil in vglasbil Arrigo Boito.

Dirigent in režiser: Friderik Rukavina.

Prvi del.

Prolog v nebesih.

Mefistofeles g. Zathej.

Glasovi nebeščanov, angelov, spokorjenk, zveličanih otrok.

I. dejanje. Na veliko noč.

Faust g. Šimenc.

Wagner g. Bratuž.

Mefistofeles g. Zathej.

Meščanje, meščanke, lovci, študentje, obrtniki, gostilničar, Hanswurst.

Godi se pred mestnimi vrati.

Sprememba. Faustova soba.

Faust g. Šimenc.

Mefistofeles g. Zathej.

II. dejanje. Na vrtu.

Faust (pod imenom Henrik) g. Šimenc.

Margareta gna Zikova.

Mefistofeles g. Zathej.

Marta gna Sfiligojeva.

Sprememba. Valpurgina noč.

Mefistofeles g. Zathej.

Faust g. Šimenc.

Vešče, zli duhovi, čarovnice. Pozorišče: pogorje Harz.

III. dejanje. Smrt Margarete.

Margareta gna Zikova.

Faust g. Šimenc.

Mefistofeles g. Zathej.

Krvnik. Glasovi neba. Godi se v ječi.

Drugi del.

IV. dejanje. Klasična sabatna noč.

Helena gna Thalerjeva.

Pantalís gna Sfiligojeva.

Faust g. Šimenc.

Nereus g. Bratuž.

Koretide, sirene, paži. Godi se ob Egejskem morju v mesečini.

Epilog.

Faust g. Šimenc.

Mefistofeles g. Zathej.

Sirene, prikazen zveličanca, zbor nebeščanov.

Prolog v nebesih: V višavah nad mračno pokrajino prepevajo nebeški zbori. Naenkrat se prikaže na visoki skali Mefisto ter se roga Bogu, kakšnega poglavarja je v človeku ustvaril svoji zemlji. Ko ga vpraša glas iz oblakov, ali pozna Fausta, zasmehuje i tega in se ponudi, da zapelje tudi to »izjemo med ljudmi«. Bog sprejme stavo. Z zbori angelov, popolnega očiščenja še čakajočih krilatih duhov, spokornikov in pravičnikov konča prolog.

I. dejanje: I. del: Velika noč. Faust je prišel danes s svojim famulom Wagnerjem v prosto naravo, ki je že polna meščanov, kmetov in drugih šetalcev. Naenkrat opazi Faust »sivega meniha«, ki se jima v čudnih kolobarjih vedno bolj približuje. Wagnerju je prikazen sicer samo navaden menih, Faust pa se z neprijetnim občutkom vrne v svojo delavnico. In res se je uprav hotel poglobiti v premišljevanje svetega pisma, ko ga prekine v tem — sivi menih, ki pa se takoj prelevi v elegantnega kavalirja — Mefista. Le malo časa se Faust ustavlja njegovim izkušnjavam: zapiše mu dušo, Mefisto pa razprostre svoj plašč in oba se dvigneta po zraku od tod.

II. dejanje: Vrt. Faust se izprehaja po njem z Margareto, Mefisto kot nekak njegov služabnik z njeno prijateljico Marto. Margareto moti samo še to, ker se ji zdi, da se njen ljubimec Faust, ki se skriva zdaj za imenom Henrik, ni veren. No, z raznimi sofističnimi odgovori jo pomiri, in naposled deklica sprejme od njega celo stekleničico omamne pijače, ki naj ž njo vsipi svojo mater, da bo mogel on po noči k njej. **II. del:** Sabatna noč na Brocknu, zbirališču čarovnic in vešč. Mefisto preganja Fausta na strmi poti navzgor. Kmalu potem, ko sta dospela na vrh, se prišle tudi čarovnice in prične se bakanal. Mefisto nastopa tu gori kot kralj vseh pogublencev. Držeč v roki stekleno kroglo, zasmehuje svet in jo potem med infernalnim smehom svojih podložnikov razbije ob tla.

III. dejanje: Margaretina smrt. Nesrečno dekle so obsodili, da je zavdala svoji materi in vtopila svoje dete ter zdaj v ječi pričakuje jutra, ko ima priti rabelj po njo. Faust je preprosil Mefista, da jo reši. Prideta v ječo in Faust roti ljubico, naj bi šla ž njim; toda vse zaman; njen radi tolikih grozot zmedeni duh le čuti, »da stoji pri vratih satan« in noče sprejeti take pomoči. Sicer pa kaj ji bo po vsem tem še svet? Nestrpno priganja Mefisto Fausta, naj se odloči tako ali tako ter ga naposled odvede. V tem hipu vstopi krvnik s svojimi hlapci. »Izgubljena!« pravi še Mefisto. »Rešena!« odgovarjajo nebeški duhovi iz višav.

IV. dejanje: Klasična sabatna noč na helenskih tleh. Mefisto je privedel Fausta sem, da mu da namesto Margarete zdaj Heleno, ki se pravkar grenko spominja svoje krivde, da je radi nje propadla Troja. Prikazen Fausta v sijajni opremi kavalirja iz XV. stoletja jo takoj omami in med prepevanjem siren, nimf itd. sprejme njegovo ljubezen.

Epilog: Faustova smrt. Faust je spet v svoji delavnici, spet je pred njim odprto sveto pismo. Okusil je vse slasti tega sveta, »vžil ljubezen device in ljubezen boginje«, pa prav zato spoznal, da je resnica in sreča le pri Bogu. Zaman so zdaj vsi Mefistovi zadnji obupni poskusi, da bi Fausta še enkrat zvabil na prejšnje pustolovščine; Faust se oklene evangelija in umre. Nebeški duhovi trosijo cvetice na mrliča. Srdito se lih otepa Mefisto, a zaman: žgo ga kakor oglje in pod njih težo se po-greza v zemljo. Iz višave slave božjo zmago nebeški zbori.

Razno.

Shakespearjevi igralci. Znano je, da so igrali v oni dobi samo moški tudi ženske vloge. Ženske vloge so igrali dečki, ki so se hoteli posvetiti gledališki umetnosti; seveda so morali te mlade začetnike podučevati starejši igralci. Vzrok temu dejstvu je tičal v moralnem naziranju tedanje dobe. Kmalu po Shakespearjevi smrti je gostovala v Londonu igralska družina, ki je zasedla ženske vloge z igralkami. In občinstvo je delalo take kosmate opazke in se škandaliziralo, ko je videlo ženske na odru, da je morala družba zapustiti London. Nekateri mladi igralci so igrali ženske vloge z velikim in celo z izvanrednim uspehom. Najboljši od vseh, kolikor nam je znano, pa je bil Dieck (Richard) Robinson. Slavne so bile njegova Ofelija, Desdemona, Julija, Porcija in Kordelija. Ko je dosegel moško dobo, pa je seveda prešel na moške vloge, katere je igral tudi z velikim uspehom. — Če gledamo na vso to institucijo zgolj gledališko, moramo reči, da se je tu prvič (kakor pri Grkih) podredil nastopajoči individuum karakterju, ki ga je predstavljal, ali posameznik celoti in to v največji meri. —

Giacomo Puccini na Dunaju. Te dni se mudi na Dunaju G. Puccini, da prisostvuje uprizoritvi svoje opere »Manon Lescaut« v drž. operi; uprizoritev pa se je zavlekla vsled obolelosti pevke Lehmann, ki poje poleg Piccaverja glavno partijo. Puccini je izjavil, da sedaj sklada novo opero »Turandot«, katere besedilo se nanaša na znano Schillerjevo igro.

»Župan iz Stilmonda« je najnovejša Maeterlinckova trodejanka, katere dejanje se vrši za časa nemškega vpada v Belgijo l. 1914. V kratkem jo igrajo v praškem vinogradskem gledališču.

Lydia Salmonova bo v kratkem gostovala v Bukarešti in igrala enkrat pri češki, enkrat pri nemški družbi, ki bosta tam gostovali, in sicer isto vlogo. Umetnica je zagovornica nem.-češkega sporazuma.

O. Wildejev **»Rojstni dan infantinje«** je uglazbil Zemlinski in bo igrana kot enodejanska opera pod imenom »Palček«.

Ravnateljevo slovo. Ravnatelj nekega velikega gledališča se je poslovil od svojega osebja takole. Poklical je vse igralce na oder, se jim zahvalil za njihovo umetniško sodelovanje, jim do solz ginjen stiskal roko in nazadnje stopil k zadnji kulisi, ki se je v tem trenutku dvignila: krasen altar je stal pred strmečimi igralci. Ravnatelj pa stopi mirno pred altar, pade tam na kolena in resnično občuteno vzklikne: »Ljubi Bog, stotisočkrat se ti zahvaljujem, da si me končno že rešil vse te bande!« —

Slike gledaliških umetnikov se dobe v trgovini s slikami »Special« A. Babka na Aleksandrovi cesti.

Današnja številka prinaša kot umetniško prilogo sliko gne Marije Nablocke, članice drame. (Atelje »Helios«, Bešter.)

Mnogo denarja

si lahko prihranite

ako kupujete blago za moške
in ženske obleke, perilo, tri-
kotažo, posteljno opremo itd.

v velikem skladišču blaga

veletrgovine

A. & E. Skaberne

Ljubljana, Mestni trg 10.

Urejuje Fran Lipah.

Cena Din 3.50.

Tiska Zvezna tiskarna v Ljubljani.